

बाप माझा शेतकरी.....

-महेश सयाजी साठे

-शीतल भाऊसाहेब गांगुर्डे

बाप माझा शेतकरी , उभ्या जगाला पोसतो,
पायात नाही चप्पल त्याच्या अनवाणी चालतो.
बस झाल बाबा आता स्वतःकडे हि बघा,
बदलणाऱ्या या जगाला स्वतःच्या डोळ्यानीच बघा.

अहो कोरडा दुष्काळसुद्धा पचवता तुम्ही,
पौलादी छाती मधल्या दमावर
पावसावर तर कोणीही करत शेती,
माझा बाप करतो अंगावरल्या घामावर....

कशी व्यथा आहे ना माझ्या शेतकरी बापाची,
नाही का उणीव भासत इथे कोणाला त्याच्या कष्टाच्या घामाची
अहो कष्टाचे ओझे त्याच्या सरता हि सरेना
साथ नाही पावसाची जमिनीत मात्र काडीमोड पिक पिकेना.

का म्हणून नशिबी आल त्याच्या हे दुख
ओघळणार्या अश्रुमागील भावना त्याच्या , करेल काहो कोणी व्यक्त.

रक्ताच पाणी करून बाबा तुम्ही , दिवसभर राबतात,
भूक नाही सांगून कुटुंबासाठी, उपाशीच झोपतात.
एवढे दुख असताना आमच्या समोर मात्र हसतात,
अभ्यासात बघून आम्हाला भविष्याचे स्वप्न बघतात

बाबा सप्तरंगी स्वप्नांना तुमच्या यश नक्कीच येईल,
नाव तुमच माझ्या नावापुढे अभिमानाने उच्चारल जाईल ...
नाव तुमच माझ्या नावापुढे अभिमानाने उच्चारल जाईल ...

स्वप्न झोपू देत नाही ...

- महेश सयाजी साठे

डोळे मिटतो मी स्वप्न बघण्यासाठी ,
आई-बापाने केलेल्या अपार कष्टांसाठी .

डोळे मिटता क्षणी दिसतो तो बाप ,
उज्वल भवितव्यासाठी माझ्या गाळतो तो घाम .
स्वप्नातही माझ्या करतो तो ,
कावाड कष्ट आणि काम .

आई सुद्धा असते सोबती ला त्यांच्या ,
खांद्याला खांदा लाऊन रावतात हो ,
आणि करतात आपल्या मुलांच्या पूर्ण इच्छा .

आई सहजच म्हणते स्वप्नात ,
तुम्हाला काय आम्ही आयुष्यभर पुरणार नाही .
अग आई तुमच्या शिवाय आम्ही ,
जगण्याची कल्पनाही करू शकणार नाही .

आई च्या त्या शब्दांनी तडा गेला हो हृदयाला ,
लाख सत्य होत ते , पण पचतच नव्हत मनाला.

शेवटी आईच्या त्या शब्दांनी माझी झोपमोड केली ,
सरळ त्यांच्या इच्छा, अपेक्षांकडे मी वाटचाल केली .

बाबा तुमच्या स्वप्नांना यश नक्कीच येईल ,
झोप मोडेल आज माझी
पण भविष्यात तुमच नाव माझ्या नावापुढे ,
अभिमानाने उच्चारल जाईल.
तुमच नाव माझ्या नावापुढे अभिमानाने उच्चारलं जाईल

शौर्य शंभू...

महेश सयाजी साठे

चारी दिशा तोफा गरजल्या , जन्मी आला धुरंदर
हर हर महादेव आवाज निनादला उजळून निघाला पुरंदर
अमावास्येच्या त्या काळ्या रात्री रौद्र अवतार जन्माला ,
5 सुलतानी सत्तांना प्रश्न पडला कुठे झळकली हि ज्वाला.

वाढत गेले वाय जसे , चारित्र्यावर त्यांच्या डाग लागे.
आईविना वाढला पोर, आपल्यानीच त्यांना पोस्के केले.
नियती हि क्रूर झाली , बापाचा हात छत्रछाये खालून निसटे
खुद्द घेण्या शिक्छात्रपतींना ३३ कोट देवांची स्वारी येत असे

संधीचा फायदा घेत विषारी सापांनी फणे वर काढले
करण्या कैद शंभू राजांना आपल्यानीच फासे टाकले.
त्याच वेळी खंवीर तो हंवीर मामा लढला संगतीत भांजे
मैत्रीचा हात म्हणतो कविराजांचा , राजन तुम हो सांजे

उजळली पहाट, उमलला सह्याद्री , स्वराज्य पूर्ण त्या सजवती
शंभू संग शोभे येसू , श्री सखी रद्री जयति
तळपली धार तलवारीची , गनिमांच्या माना कापती
करुनी अभिषेक सप्तगंगानी , सिंहसनावर बसले शंभूछत्रपती

१ पिज्यालाज पाडपचा जाळ्या म्हण फत्ता हा छावा

ऐसा एक तरी शवस आमच्या घरात हि जन्माला यावा
अरे रक्तातच फितुरी तुमच्या तुमच्या , तुझ्या घरात कसा छावा जन्माला येईल
शूर आवांचा शूर छावा मराठे पातशाहीतच घडपला जाईल

इतिहास दोहरला ४० दिवसाचं ग्रहण लागल , संभाजी नावाच्या चारीत्र्याला
शृंगारपुरी फितूर जन्माला आपल्यानीच दगा केला
४० दिवसाच्या त्या ग्रहणाने संपवले शूर आवांच्या छाव्याला
औरंग्याचा हुकुम झाला सुरवात करा छळन्याला

अरे लहानपणापासूनच अत्याचार सहन केले त्यांच्या साठी हे काय नवीन नाही
डोळे काढले फक्त तू , नजर मारू शकलाच नाही
जीभ कापली जरी , हर झार महादेव आवाज गुंजल्या शिवाय राहणार नाही
गर्दन मारली जरी, तुझ्या समोर कधीच झुकनार नाही

जुवान काट दो काफिर कि , ताकी हर हर महादेव ना केह पायगा
नाखून उखाडो आंखे निकालो , जब तक घुटने ना टेकेगा
१ नहीं २ नहीं पुरे चालीस दिनो तक बादशाह के हुकुम प्र अंवल हुआ
अन रोज रोज औरंग्या एकच प्रश्न विचारत राहिला क्या झुकने को वो सर्ज सभा राजी
हुआ

शरीराचे तुकडे तुकडे झाले पण शंभू राजा ना कधी हरला
सह्याद्रीचा लेक तो धर्मनिष्ठ , आज तुळापुरी धर्मवीर झाला
काश हमारी एक भी औलाद उस संभा जैसी होती म्हणत औरंग्या इथेच मेलाला
आलमगीर , मुयादीर , मुहम्मद म्हणून घेणारा स्वतःला , धर्मनिष्ठे पुढे हारून
मेलाला.....

ओसरी....

-महेश सयाजी साठे

आई-बाप गेले,

आता माहेर ही रूसल आहे.

मातीतल्या नात्याच,

गाव ही पुसल आहे.

मुलांना चांदोमामाची ती ,

रोजच गोष्ट सांगते.

मूल झोपी जातात तेव्हा मात्र ,

तिच्या डोळ्यात जत्रा माहेरची पांगते .

अहो, सांगते किती ती,

कौतुक भावाच सासरी,

अन तिच्या माहेरात फक्त ,

तिची वाट पाहते ओसरी .

तूच तू सखे ...

- महेश सयाजी साठे

तूच राधा , तूच सीता ,
विठोबाची रखुमाई हि तूच सखे.

तूच मित , तूच प्रीत,
जिवनाच गीत हि तूच सखे.

तूच श्वास , तुझीच आस,
हृदयाची धडकन हि तूच सखे .

हृदयात तू, सहवासात तू,
प्रत्यक क्षणी ध्यानात हि तूच सखे.

मी जिथे , तू हि तिथे ,
सोबतीचा हात ही तूच सखे.

तुझ्यात मी , माझ्यात तू,
शरीराने दूर पण , हृदयात तूच तू सखे .

तुच तू सखे.....

एक मुलगा म्हणून जन्माला येण कधीच सोप नसत..!

-महेश सयाजी साठे

कोणी तरी म्हणाल मुलांचे जीवन किती मस्त असत,
कोणाला ही न घाबरता, कोणाचीही भीती न बाळगता,
आकाशात स्वतंत्र फिरायच असत
एक मुलगा म्हणून जन्माला येण किती सोप असत ना.

पण आकाशात स्वातंत्र्याची झोप घेताना,
घरट्यात असलेल्या कुटुंबाकडेही बघायच असत,
स्वतःच्या डोक्यावर ऊन घेऊन,
कुटुंबाला मात्र सावलीत ठेवायच असत
एक मुलगा म्हणून जन्माला येण इतकही सोप नसत

सगळ्यांची स्वप्ने घेऊनच त्याला पुढे चालायच असत,
स्वतःच्या आधी त्याला कुटुंबासाठी जगायच असत,
वेळ मिळाला तरच, स्वतःमध्ये स्वतःला शोधायच असत
एक मुलगा म्हणून जन्माला येण इतकही सोप नसत.

कधी माणसाच मन, तर कधी धान्याच कण जपायच असत,
दुःख मनात साठवून जगासमोर हसायच असत,
स्वतःच स्वप्न बाजूला ठेवून कुटुंबाचही स्वप्न पूर्ण करायच असत,
एक मुलगा म्हणून जन्माला येण इतकही सोप नसत.

कंठ दाटवून आला, तरी डोक्यात पाणी येऊ द्यायच नसत,
काहीही झाल तरी, त्याने जगासमोर रडायच नसत.
आनंदात मागे तर दुखात पुढे उभ राहायच असत.
एक मुलगा म्हणून जन्माला येण इतकही सोप नसत

काळजीचा, सुरक्षेचा, आणि पैशांचा आधार बनायच असत,
निस्वार्थपणे कुटुंबाला सांभाळत राहायच असत,
बापाच्या खांद्यावरील जबाबदारीच ओझ आता स्वतःच्या खांद्यावर ही घ्यायच असत
एक मुलगा म्हणून जन्माला येण कधीच सोप नसत

लाडके ...

- महेश सयाजी साठे

कितीही मोठी चूक झाली तरीही डोवयावरून हात फिरवून बाप जिला समजावून
सांगतो ,
ती बापाची लाडकी मुलगी असते .
आणी छोट्या चुकीमुळेही आई ज्याला झाडू ने मारते,
तो आईचा लाडका मुलगा असतो .

कितीही लहान असली तरीही बापा साठी मोठी आणि समजदार असते ,
ती एक मुलगी असते .
आणि कितीही मोठा झाला तरीही आई साठी लहानच असतो ,
तो एक मुलगा असतो .

मोठा झाल्यावर बापाची प्रोपर्टी बनतो ,
तो एक मुलगा असतो .
आणि मोठी झाल्यानंतर आई चि सावली बनून राहते ,
ती एक मुलगी असते .

वयात आल्यानंतर आईबापाच्या डोक्यासमोरून , लग्न करून सासरी निघून जाते ,
ती एक मुलगी असते .
आणि तेच आईबाप म्हातारे झाल्यानंतर , मरेपर्यंत त्यांची निरंतर सेवा करतो ,
तो एक मुलगा असतो .

बापाच नावही जिला सासरी घेऊन जाता येत नाही,
ती एक मुलगी असते .
आणि त्याच बापाच्या नावाने जगभर ओळखला जातो ,
तो एक मुलगा असतो .

सायवान, शशी आणि ती ...

महेश सयाजी साठे

सांज झाली, सायवान सजली,

शशी ही असे सोबतीला.

तोच चंद्र, तेच तारे,

तिची ही आठवण सोबतीला

रात्र रंगली, असमंत बहरला,

दाटूनी आला अंधार सारा.

कौमुदी सम चेहरा तिचा,

बघता तिज शशी ही लाजला.

विभा थकली, शशी निजला,

आठवण ढळता ढळेना.

चांदण्या बहकल्या पहाट उमलली,

मंजुळ हवा ती संगतील.

चंद्रिका वेडी , चंद्र वेडा,

वेड्या करती मनाला .

सुंदर रात्र , सुंदर ती,

सुंदर करी मज जीवनाला.

